

تعقیب و آزار قربانیان نقض حقوق بشر و فعالان سیاسی

مقامات جمهوری اسلامی ایران هر گونه اعتراض مسالمت آمیز از جمله **✘** اعتراض های خانواده های قربانیان و حامیان آنها و نیز فعالان سیاسی میانه رو را بی امان سرکوب می کنند. حامیان «مادران عزادار» و فعالان سیاسی میانه رو بیش از پیش هدف این سرکوب قرار دارند.

سرکوب مادران عزادار به خاطر مبارزه آنها علیه معافیت از مجازات

ژیلا کرمزاده مکوندی، یکی از حامیان مادران عزادار، در روز 6 دی 1390 در اداره گذرنامه تهران دستگیر و برای گذراندن حکم دو سال زندان به زندان اوین منتقل شد.

لیلا سیف الهی و نادر احسنی، دو تن دیگر از حامیان مادران عزادار، نیز در خطر دستگیری خودسرانه قرار دارند زیرا حکم زندان آنها نیز تایید شده است. این سه نفر به همراه عده ای دیگر از حامیان مادران عزادار در بهمن 1388 دستگیر شدند و پیش از آزادی با وثیقه بیش از یک ماه در سلول انفرادی در بازداشت ماندند. آنها در بهمن 1389 به اتهام «اجتماع و تبانی به قصد ارتکاب جرایم علیه امنیت کشور، فعالیت تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی» محاکمه شدند. حکم دادگاه آنها را به شرکت در «تشکیل غیرقانونی در جهت اقدام علیه امنیت کشور تحت عنوان مادران عزادار» متهم کرد و گفت آنها «خود را مدافعان حقوق بشر در ایران» می دانند.

دادگاه انقلاب اسلامی ابتدا **ژیلا کرمزاده مکوندی** و **لیلا سیف الهی** را به چهار سال زندان و **نادر احسنی** را به دو سال زندان محکوم کرد. بنا به گزارش هایی در اواسط آبان 1390، دادگاه تجدید نظر حکم **ژیلا کرمزاده مکوندی** و **لیلا سیف الهی** را به دو سال زندان تعزیری و دو سال زندان تعلیقی تغییر داد و حکم دو سال زندان **نادر احسنی** را تایید کرد.

ژیلا مهدویان و دختر او مریم نجفی، دو تن از حامیان مادران عزادار، در روز 4 دی 1390 به دادگاه انقلاب اسلامی احضار شدند و حکم های پنج سال زندان به ژیلا مهدویان و 6 ماه زندان به مریم نجفی ابلاغ شد. به علاوه، مریم نجفی به 18 ماه زندان تعلیقی محکوم شد. آنها 20 روز برای درخواست تجدید نظر فرصت دارند.

این دو در تاریخ 17 مهر 1389 دستگیر شدند و به ترتیب 50 روز و 13 روز در بازداشت گذراندند و سپس با وثیقه آزاد شدند. محاکمه آنها در تاریخ 9 آذر 1390 انجام شد. بعضی از اتهام های ژیلا مهدویان عبارت بود از: «شرکت در اغتشاشات، اقدام علیه امنیت ملی، شرکت در گروه مادران عزادار، قصد خروج غیرقانونی از کشور، رایه گزارش علیه جمهوری اسلامی در دادگاه های آلمان.» مریم نجفی به «اقدام علیه امنیت ملی و قصد خروج غیرقانونی از کشور» متهم شد. ژیلا مهدویان مادر حسام ترمسی است که پس از آزادی در پی 11 ماه بازداشت در سال 1388 و 1389 با چاقوی سمی مورد حمله قرار گرفت و گویا هنوز بیمار است.

منصوره بهکیش، یکی دیگر از حامیان مادران عزادار، در روز 4 دی 1390 به اتهام «تبلیغ علیه نظام و ایجاد اجتماع و تبانی برای بر هم زدن امنیت ملی از طریق تشکیل گروه مادران عزادار» در دادگاه انقلاب اسلامی محاکمه شد. او در دادگاه تمام اتهام ها را رد کرد. دادگاه هنوز حکم خود را صادر نکرده است.

او که شش عضو خانواده خود را در اعدام های مخفی دهه 1360 از دست داده است، در دهه های اخیر چندین بار دستگیر شده است. وی در تاریخ 22 خرداد 1390 در خیابان دستگیر شد و پیش از آزادی با وثیقه یک ماه در بازداشت انفرادی ماند.

پیگرد فعالان سیاسی به خاطر استفاده از حق تشکل

احزاب و گروه های سیاسی میانه رو و مسالمت جو و فعالان آنها نیز بیش از پیش مورد حمله قرار می گیرند و اعضای آنها در زندان به سر می برند.

ابراهیم یزدی، رهبر 80 ساله نهضت آزادی ایران و وزیر امور خارجه پیشین، در روز 6 دی 1390 از محکومیت خود به 8 سال زندان مطلع شد. ابراهیم یزدی پس از انتخابات ریاست جمهوری 1388 سه بار بازداشت شده و از جمله از مهر تا اسفند 1389 شش ماه را در بازداشت گذرانده است. محاکمه او به اتهام «اجتماع و تبانی علیه امنیت

کشور، فعالیت تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران و تاسیس و هدایت نهضت آزادی ایران» در تاریخ 11 آبان 1390 برگزار شد، ولی او دادگاه انقلاب اسلامی را مغایر با قانون اساسی دانست، صلاحیت آن را برای محاکمه رد کرد و حاضر به دفاع از خود نشد.

یکی دیگر از اعضای ارشد نهضت آزادی ایران و شهردار پیشین تهران، **محمد توسلی**، و **دکتر علی رشیدی**، اقتصاددان برجسته، عضو ارشد جبهه ملی ایران و معاون پیشین بانک مرکزی، از 12 آبان 1390 در بازداشت خودسرانه به سر می برند.

اطلاعات پیشینه ای

تا مادران پارک لاله (مادران عزادار ایران) زنانی هستند که فرزندان شان از اوایل دهه 1360 به بعد اعدام، کشته یا ناپدید شده اند. مادران عزادار پس از سرکوب خشن پساانتخاباتی در خرداد 1388 فعالیت خود را با گردهمایی سکوت در روزهای شنبه در پارک لاله شروع کردند. آنها از جمهوری اسلامی خواهان تایید اعدام‌های گسترده پنهانی در زندان‌ها، حق اطلاع از محل دفن عزیزان خود، الغای مجازات اعدام، آزادی تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی، و محاکمه علنی تمام مسئولان جنایت‌ها پس از پیدایش جمهوری اسلامی در سال 1357 هستند و به صورت فزاینده ای با آزار، بازداشت و دستگیری خودسرانه و زندان روبرو بوده اند.

تا نهضت آزادی ایران گروهی ملی گرا است که در سال 1340 تاسیس شد و اعضای آن در رژیم شاه سابق مورد پیگرد و سرکوب قرار گرفتند. رهبران آن اولین دولت پس از انقلاب را تشکیل دادند ولی بعداً استعفا کردند. بعضی از آنها در رژیم کنونی نیز حکم های زندان را گذرانده اند.

تا جبهه ملی ایران سازمانی سکولار و ملی گرا است که در زمان شاه و بعداً در رژیم کنونی سرکوب شد. اعضای آن نیز از جمله وزرای اولین دولت پس از انقلاب بودند.

عبدالکریم لاهیجی، نایب رییس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، امروز گفت: «
.....
.....
.....
.....
.....»

فدراسیون بین المللی حقوق بشر و رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران که اخیراً با عنوان «ایران: سرکوب آزادی، زندان، شکنجه، اعدام... سیاست دولتی اختناق» منتشر شد: «...»

برای اطلاعات بیشتر، نگاه کنید به گزارش مشترک فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران که اخیراً با عنوان «ایران: سرکوب آزادی، زندان، شکنجه، اعدام... سیاست دولتی اختناق» منتشر شد: <http://www.fidh.org/gozaresh-ekhtenaq>

تماس با رسانه ها

فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر: Arthur Manet; Karine
Appy +33 6 72 28 42 94 / +33 1 43 55 90 19

Twitter: @fidh_ngo

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران: [lddhi\(at\)fidh.net](mailto:lddhi(at)fidh.net)